

Min vän, den bästa - 5:e sönd i påsktiden - Årg 2

Joh 15:10-17

Min vän, den bästa. Ibland kan man rulla upp en bibeltext bakifrån. Så är det med dagens verser från Johannes kap 15. De handlar om vänskap, inte vilken vänskap som helst, utan den finaste vänskapen, hur den kommer till och vad den innebär. Vänskapen med Jesus. Min vän den bästa. Början. – Jesus tar initiativet. Det gör han alltid. För det gjorde hans Far, Gud. Du minns hur det var. Gud lät världen bli till, gav den en mening, valde ut ett folk att arbeta genom, utsåg ledare, domare, kungar och profeter. Sist i raden sände han sin egen Son, Jesus Kristus. När Sonen i sin tur hade valt ut lärjungar sa han: ”Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er.” Och så har det fortsatt, missionärer kallades till det vilda Norden och dopet, undervisningen och Jesu omsorg strömmade in i nya länder och praktiseras ännu i dag. Som det står i psalmen: ”Jesus är ute och söker, vem skall han finna i dag?” Vänner. – Det var så Jesus tänkte på sina lärjungar då och gör än i dag, som vänner. Att ha en vän eller kompis, som vi ofta säger, är ovärderligt. Att ha Jesus som vän är Han kan ju få mig att hitta tillbaka till det som var ursprungsmeningen med mitt liv. Dels så att han lyssnar in hur jag har det och tar hand om mig där jag är just nu dels så att han bygger en bro av försoning, hopp och nya möjligheter till min himmelske Far. Detta är fantastiskt. Kärlek. – Allt det här bottnar i hans version av kärleken. Den har inte det minsta av allt det som vår jordiska kärlek är så infekterad av, se på mig, jag vill ha, avundsjuka, ytlighet, kladdighet och begär att alltid få mer. Jesu kärlek är totalt osjälvisk. Som ytterst med en beredskap att ge sitt liv för sina vänner. En sån vän, ”vilken like aldrig är!” Glädje -När vi som blivit Jesu vänner drabbas av denna kärlek och smittas att leva i den, ge vidare till andra med samma mynt, då ”brister själen ut i lovsångsljud”. Det finns väl inget mera glädjefyllt än att få glömma sig själv för en annan människa, det må vara aldrig så lite. Hur stort blir det då inte att år efter år vara vän med Jesus, komma in i hans kärleksvärld och så smaka något av den fullkomliga glädjen redan här på jorden. Svante Enander